

skolescoren egentlig drejer sig om, for skolescoren skal jo lige præcis neutralisere de socioøkonomiske faktorer, hvorfor det er ligeegyldigt for skolen, om man optager, siger ja til en elev, som har forældre med en høj uddannelsesmæssig baggrund, eller en elev, som kommer fra bogligt svagere familier. Så jeg må jo altså hermed konstatere, at fru Margrethe Vestager og Det Radikale Venstre afviser introduktionen af en skolescore på et fejlagtigt grundlag.

Som nævnt handler det ikke om at ranke skoler, og det handler ikke om at indføre et unødigt bureaukrati. Det handler derimod om, som jeg synes fru Helle Sjelle ganske glimrende beskrev det, at identificere mønsterbryderskoler for dergennem at lære af de gode eksempler.

For et halvt års tid siden var der en – synes jeg – ganske god debat i offentligheden, som drejede sig om, at arbejderbevægelsens nyhedsbrev A4 havde lavet en sådan socioøkonomisk analyse af en række skoler og faktisk havde fundet frem til en række mønsterbryderskoler, hvor man virkelig har formået at bryde den negative sociale arv. Der blev nævnt skoler som Bakkeskolen i Esbjerg, men også andre skoler, hvor man altså havde en elevsammensætning, som ikke nødvendigvis betingede, at man havde et resultat, der i det her tilfælde lå over lands gennemsnittet.

Det synes jeg er nyttig og givtig information, det synes jeg er nyttig og givtig viden, som er vigtig for kommunalpolitikere, som har ansvaret for skoledriften i den enkelte kommune, men også for os som landspolitikere; at give instrumenter til at identificere mønsterbryderskoler, altså give instrumenter til at identificere: Hvad er det, der gør en forskel? Hvad er det, der gør, at vi formår at bryde den negative sociale arv? Noget, som i øvrigt OECD-rapporten pegede på at vi ikke er gode nok til, hvorfor vi altså ønsker at få fokus på lige præcis den her del gennem indførelsen af en skolescore.

Så blev det nævnt, at i andre lande har man erfaringer med at lave noget tilsvarende. I Sverige gør man det, og i Storbritannien gør man det ligeledes.

Konklusionen for mig er, at på trods af at der er tale om komplekse informationer – det skal jeg være den første til at medgive – mener jeg ikke, at det i et moderne samfund er en begrundelse for at hemmeligholde informationer om karakterer og slet ikke kvalificering af informationerne i form af, at vi altså tager højde for forskellige socioøkonomiske faktorer.

Så alt i alt synes jeg, at der her er tale om en særdeles fornuftig videreudvikling, udbygning, af loven om gennemsigtighed og åbenhed.

Kl. 18.15

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ministeren.

Der er to, der har bedt om ordet, og det er først hr. Thomas Adelskov.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Ministeren siger, at det er forkert, når det er blevet nævnt her i salen, at der er tale om ranking af skolerne. Men så forstår jeg simpelt hen ikke formålet med det her, hvis ikke det er meningen, at man skal kunne gå ind og så sige: Den her skole er bedre end den anden skole, og lægge dem oven på hinanden og så tælle fra et til ti og ranke dem på den måde. Altså hvis ikke det er det, der er meningen, så forstår jeg simpelt hen ikke formålet med at lave den her lov – og i øvrigt også den oprindelige lov fra 2002.

Jeg vil godt spørge ministeren – for jeg har det på den måde, at vi jo ser med forskellige briller på tingene, og det er også fair nok, og politisk er vi jo enige om nogle ting og uenige om andre ting – om det ikke, når nu ministeren oplever, at en dygtig professor ved Danmarks Pædagogiske Universitet, Peter Allerup, kommer med en sønderlemmende kritik af den metode, ministeren har tænkt sig at bruge i den her skolescore, påvirker ministeren, og om det ikke får ministeren til at overveje, om det nu er en farbar vej, man er ude på.

Jeg skal citere for ministeren, at Peter Allerup bliver spurgt, om man kan bruge den her model, hvortil han svarer: »Nej, det vil være en meget nem måde at gøre det på, men rent statistisk er det en fejlslutning. Det er ganske enkelt forkert«, altså at man kan bruge den der måde at vurdere skolerne på.

Påvirker det ikke ministeren? Får det ikke ministeren til at overveje, om det her lovforslag nu er en farbar vej i dialogen ude på skolerne?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jo, selvfølgelig påvirker det mig, men ikke i retning af, at jeg ikke mener, at det er rigtigt. Det får mig ikke til at nå til en konklusion, der siger, at vi ikke skal lave det her, men vi skal selvfølgelig gøre det på den rigtige måde, og hvis Peter Allerup på nogen måde kan bidrage positivt til,